

Sygn. akt IV Ka 597/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Andrzej Szawel (spr.)

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

del. SR Anna Cieciora

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Urbańskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 roku

sprawy **G. C.**

oskarżonego z art.286§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 19 sierpnia 2013 roku sygn. akt II K 581/13

na podstawie art. 437 § 2 kpk i art. 438 pkt 1, 2 i 3 kpk **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego G. C. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bełchatowie.**

Sygn. akt IV Ka 597/13

UZASADNIENIE

G. C. został oskarżony o to, że w dniu 04 grudnia 2011 roku działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w B.woj. (...)wprowadził w błąd co do rzetelności przeprowadzenia transakcji i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ł. D., w ten sposób, że za pośrednictwem serwisu internetowego (...)wystawił ofertę nr (...)dotyczącą sprzedaży telefonu komórkowego marki S. (...)podając się jako podmiot gospodarczy PHU (...)oraz podając swoje dane osobowe, następnie po otrzymaniu pieniędzy w kwocie 1000 złotych na swoje konto w banku (...) S.Ao nr (...), nie wysłał przedmiotu transakcji, jak również nie zwrócił otrzymanych pieniędzy, czym doprowadził Ł. D.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem powodując straty w kwocie łącznej 1000 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2013 roku wydanym w sprawie II K 581/13 uznał oskarżonego G. C. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk skazał go na 1 rok pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat;

- na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty 1000 złotych na rzecz pokrzywdzonego Ł. D.;

- zasądził od oskarżonego 330 złotych tytułem opłaty oraz 90 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora.

Apelacja została wywiedziona z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 i 4 kpk i zarzuciła wyrokowi:

- obrazę przepisu prawa materialnego – art. 64 § 1 kk - polegającą na braku przyjęcia, iż oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 kk, podczas gdy w rzeczywistości taka kwalifikacja prawna jest uzasadniona, gdyż znajduje potwierdzenie w uprzednio wydanym wobec oskarżonego wyroku skazującym i adnotacji odnośnie odbycia orzeczonej w nim kary pozbawienia wolności;

- rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat, podczas gdy okoliczności tej sprawy, zwłaszcza ustalenie, że oskarżony odpowiada w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk winno skutkować orzeczeniem wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności oraz orzeczeniem obowiązku naprawienia szkody.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności oraz orzeczenie obowiązku naprawienia szkody, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy. Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował konkluzję wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Belchatowie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej wniesienia powstały podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Rejonowy dopuścił się oczywistej obrazę przepisów prawa materialnego, przepisów postępowania, poczynił błędne ustalenia faktyczne.

Analiza uprzedniej karalności oskarżonego sprowadza się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do jednego zdania: „Był wielokrotnie karany” – vide k. 152.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem łącznym z dnia 22 listopada 2006 roku w sprawie III K 227/06 w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Krakowie w sprawie III K 80/99 za czyn z art. 13 § 1 kk w związku z art. 280 § 2 kk i Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie w sprawie II K 593/99/N za czyn z art. 289 § 2 kk orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – vide odpisy wyroków k. 104-105, 106-107, 117. Karę pozbawienia wolności G. C. odbywał do dnia 09 stycznia 2010 roku – vide k. 103.

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie wyrokiem łącznym z dnia 26 stycznia 2012 roku w sprawie VIII K 547/11/N w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie w sprawie II K 205/10/N za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk i Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie w sprawie VIII K 686/10/N za czyn z art. 13 § 1 kk w związku z art. 282 kk w związku z art. 64 § 2 kk, art. 12 kk orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności – vide odpisy wyroków k. 93-97, 110-113, 119-120. Karę pozbawienia wolności G. C. odbywał do dnia 19 lipca 2012 roku – vide k. 130.

Kwestia odpowiedzialności oskarżonego w niniejszej sprawie w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk pozostała poza zakresem uwagi i analizy zarówno prokuratora – vide akt oskarżenia k. 134-136, jak i Sądu pierwszej instancji – vide wyrok k. 149.

Sąd Rejonowy dopuścił się ewidentnej obrazy przepisów art. 7 kpk i art. 424 kpk – nie rozważył całokształtu okoliczności sprawy, uzasadnienie ma ogólnikowy i nieprecyzyjny charakter, nie odpowiada wymogom jakie stawia ustawodawca.

Błędnie w akcie oskarżenia zatwierdzonym przez prokuratora została określona data czynu na dzień 4 grudnia 2011 roku. Pokrzywdzony Ł. D. składając zawiadomienie o przestępstwie wskazał, iż czyn miał miejsce 04 grudnia 2012 roku – vide k. 1-3.

Sąd Rejonowy mimo przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka Ł. D., nie dostrzegł tego błędu i uznał oskarżonego za winnego dokonania czynu mającego miejsce dnia 04 grudnia 2011 roku, a nie dnia 04 grudnia 2012 roku – vide 149. Ustalenia takie czyni również w uzasadnieniu wyroku – vide k. 152-153.

Zwrócić należy uwagę, iż w dacie 4 grudnia 2011 roku oskarżony przebywał w zakładzie karnym – vide k.130.

Rodzaj, charakter i zakres uchybień Sądu Rejonowego skutkują koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy winien dokonać wszechstronnej analizy całokształtu okoliczności sprawy, poczynić – odpowiadające zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu – ustalenia faktyczne.

Sąd Okręgowy nie wyraża swojego stanowiska ani sugestii co do merytorycznego sposobu zakończenia sprawy, pozostawiając decyzję w tym zakresie Sądowi pierwszej instancji, który podejmie ją po przeprowadzeniu ponownie postępowania dowodowego.